

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Ignium monstra.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

celo, Cimbricis bellis, accepimus, crebrosq̄, & prius, & postea. Tertio verò consulatu Marij, ab Amerinis & Tutertibus spectata arma caelestia, ab ortu occasuq̄, inter se concurrentia, pulsas, qua ab occasu erant. Ipsum ardere calum, minimò mirum est, & sæpius visum, maiore vi ignis nubibus correptis.

Quod si pro monstro habendum est, & igni, & aëri ascribi potest. Vti & quando cælum sanguinea specie apparuit, Philippo Græciam inuadente. Nec non ille clypeus, qui ardens ab occasu ad ortum scintillans transcurrit, solis occasu, L. Valerio, C. Mario Consulibus. Quin & scintillam è stella cadere, & augeri terra appropinquantem: ac postquam luna magnitudine facta sit, illuxisse, ceu nubilo diei: dein cum in calum se reciperet, lampadem factam, semel unquam proditur, Cn. Octavio, C. Scribonio Coss. Vidit hoc Licinius Syllanus proconsul cum comitatu suo. Imminente Romanis primo ciuili bello, ignis ex hastis subito emicuit, qui vix potuit extingui. Vidi nocturnis militum vigilijs, ait idem author, inherere pilis pro vallo fulgorem effigie ea, & antennis nauigantium, alysq̄, nauium partibus, ceu vocali quodam sono insistant, ut volucres sedem ex sede mutant: graues, cum solitaria venere, mergentesq̄ nauigia: si in carina ima deciderint, exurentes. Gemina autem salutaros, & prosperi cursu prænuncia, quarum aduentu fugari diram illam ac minacem appellatamq̄ Helenam, ferunt. Et ob id Polluci & Castori id numen assignant, eosq̄ in mari deos inuocant. Hominum quoque capita, vespertinis horis, magno presagio, circumfulgent. Omnia incerta ratione, & in natura maiestate abdita. Hæc ille. Tametsi & Theologi, & Philosophi multa è naturæ maiestate eruerint, quæ non semper sunt censenda propriè monstra, quia à recta consuetaque secundum speciem dispositione non deuiarunt. Hominum non capita solum, verum etiam reliqua membra, nocturnis, præsertim frigidioribus horis, fulgorem; ac veluti scintillantes stricturas iaculari, cum diloricantur, sæpius experti sumus, exhalationibus calidis tunc exilientibus, & per antiperistasin, frigoris, se se accendentibus, quæ interdum collectæ conclusæque latuerunt. Quo pacto fortasse Seruio Tullio adhuc puero dormienti flammam circa caput emicuisse domestici ocu-

liano

V:

Idem lib. 22
c. 34. & seq.

Ibid. c. 37.

- Val. Maxim. lib. 1. cap. 7. li annotauerunt. Quanquam non potest negari, plurimos Sanctos, diuina etiam vi radiasse, claraque in luce refulsisse. Ob quàm causam etiam Diui pinguntur capite radiofo. Neque enim Angeli duntaxat explendescunt ad eum modum, quo luxit is, cuius *aspectus erat sicut fulgur*, sed etiam homines sancti, vt Moyses cuius cornuta facies insolitam lucem faceretque iaculans filios Israel exterruit; & ipse sanctus sanctorum, cuius *facies resplenduit sicut sol*. Sed facile est ei, lucem producere, qui ipsum condidit solem. De Castore & Polluce, etiamnum nauigantibus omen ferentibus, copiosè disputat, in sua Peregrinatione Hierosolymitana Illustrissimus Princeps Nicolaus Raziuilus. Meteora ignita talia posse, Philosophi ostendunt; solere, multi oculati testantur; Deos non esse, fides & Theologi docent: demones subinde esse malos, quin & bonos Genios, pronum est aestimare; certum est, bonum Angelum sub prodigioso igne fuisse, quando Moyse apparuit *De minus in flamma ignis de medio rubi: & videbat, quod rubus arderet, & non combureretur*. Excitatus igitur nouitate rei dixit: *Vadam, & videbo visionem hanc magnam, quare non comburatur rubus*.

VI.

- Sed ab ignibus ad aërem reuertamur, varijs pluuiarum monstris insignem. Siquidem *prater hac, inferiore calo relatum in monumenta est, lacte & sanguine pluisse M. Acilio. C. Porcio Coss. Et saepe alias carne, sicut L. Volumnio, Seruio Sulpicio Coss. eamque non perputruisse, quod non diripuissent aues. Item ferro in Lucanis, anno antè, quàm M. Crassus à Parthis interemptus est, omnesque cum eo Lucani milites, quorum magnus numerus in exercitu erat. Effigies quae pluerat, spongiarum ferè similis fuit: aruspices cauenda pramonuerunt superna vulnera. L. autem Paulus, & C. Marcello Coss. lana pluit, circa castellum Carissanum, iuxta quod post annum T. Annius Milo occisus est. Eodem causam dicente lateribus coctis pluisse, in eius anni acta relatum est. Celebrant*
- Ibid. cap. 58. *Graci Anaxagoram Clazomenium, Olympiadis septuagesima octauae, secundo anno, praedixisse caelestium litterarum scientia, quibus diebus saxum casurum esset è sole. Idque factum interdum, in Thraciae parte ad Aegos flumen. Qui lapis etiam nunc ostenditur magnitudinis*